

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 757

гр. Варна , 26.02.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IVA СЪСТАВ в закрито заседание на двадесет и шести февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Мая Недкова
Ивелина Д. Чавдарова

като разгледа докладваното от Мая Недкова Въззивно частно гражданско дело № 20213100500518 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 274, ал. 1, т. 1 от ГПК.

Образувано е по частна жалба с вх. № 272548/17.02.2021 г., подадена от А. С. З., С. С. И. и З.С. И., чрез пълномощник срещу Определение № 261552/08.02.2021г., постановено по гр. дело № 539/2021г. на Варненски районен съд, 50СВ., с което производството по делото е прекратено на основание чл. 130 от ГПК.

В жалбата се излагат съображения за неправилност и незаконосъобразност на определението. Претендира се неговата отмяна.

Съдът, като взе предвид законовите разпоредби регламентиращи процесните отношения, за да се произнесе, взе предвид следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срока по чл. 275, ал. 1 от ГПК, от лице, имащо правен интерес от обжалване и срещу определение, което попада в предметния обхват на чл. 274, ал. 1, т. 1 от ГПК.

Разгледана по същество, частната жалба е неоснователна.

Пред ВРС е образувано производство по гр. дело № 539/2021г. по молба на въззивниците срещу наследниците на П.Д. Б., за признаване на установено, че ищите, в качеството им на наследници на А.Т.К. са притежавали право на собственост върху двуетажна паянтова жилищна сграда, намираща се в УПИ II-164, кв.48 по регулационния план на с.Голица, общ.Долни Чифлик, както и , че горепосочената къща е премахната и към настоящия момент не съществува физически в недвижимия имот.

С Разпореждане № 262263/20.01.2021г. съда е оставил производството по делото без движение, дал е указания на ищите, като им е разяснил последиците от неизпълнението.

С молба от 05.02.2021г. ищите са посочили, че правният им интерес от установяване право на собственост върху процесната сграда към минал момент и фактът на премахването ѝ е обусловен от съществуващия правен спор за собствеността на къщата на дядо им, т.к. наследниците на П. Б. са твърдели, че къщата им пречи защото се намира в имота им и са настояли за премахването ѝ. Излагат твърдения, че без установяване правото им на

собственост към минал момент, не могат да претендират правата си за обезщетение на причинените им вреди. Твърди се, че документите с които разполагат им дават право да считат, че е налице грешка в регулационния план на с.Голица, поради което са претендирали установяване кому принадлежи правото на собственост върху погрешно нанесената част, както и пространствения обхват чрез точна индивидуализация на границите и квадратурата на правото им на собственост с оглед правилното му отразяване в плана.

С атакуваното определение №261552/08.02.2021г., първоинстанционният съд е прекратил производството с мотив, че предявения от ишците установителен иск с правно основание чл. 124 от ГПК - за установяване право на собственост върху процесния имот – жилищна сграда, на наследниците на А.Т.К. към един минал момент, е недопустим, доколкото такава възможност е уредена в закона в изрични хипотези - чл. 14, ал. 4 ЗСПЗЗ, чл. 13, ал. 8 ЗВСТЗГФ, чл. 53, ал.2 от ЗКИР /отм./ Приел е, че не е сезиран с иск за установяване на граници, доколкото в случая се цели не установяване на границата на дворното място между собствения на ишците и наследниците на собственика на съседното такова, а на вече несъществуваща сграда и нейната площ, което е недопустимо. Цитирал е съдебна практика.

Установителен иск е допустим относно всякакви граждански права. Интересът от установителния иск, като задължителна процесуална предпоставка за допустима му е налице, когато по делото ответникът оспорва претендираното от ищеца право или претендира правото, което ищецът отрича.

Проверката за надлежно сезиране на съда с искова молба съдържаща реквизитите по чл. 127 от ГПК,с ясно формулиран петитум и обстоятелства въз основа на които ищеца черпи правата си, както и относно допустимостта на предявения иск е вменена служебно на съда по см. на чл. 129 и чл.130 от ГПК.

Настоящия съдебен състав изцяло споделя изводите на районния съд, че за ишците не е налице правен интерес от така заявения петитум и по така изложените фактически твърдения в исковата молба. При изрични твърдения , че процесната жилищна сграда, чиято право на собственост се цели да се установи е несъществуващата такава, а се претендира установяване на такова право към минал момент,безспорно обуславя недопустимостта на производството, доколкото не са налице предвидените в закона изключения., за което първоинстанционният съд е цитирал съдебна практика , която настоящия съд изцяло споделя. Доводите за наличие на правен интерес, поради възможността да се предяви иск за обезщетение за вреди е несъстоятелен. Неоснователни са и възраженията на въззивниците, че в случая е предявил иск по чл. 53 ал.2 от ЗКИР /отм./, доколкото такива твърдения , а и петитум липсват в исковата и уточнителната молба.

Правилно и законосъобразно в изпълнение на чл. 129 от ГПК съда е направил преценка за допустимостта на производството и констатирайки абсолютната процесуална пречка на същото го е прекратил на основание чл.130 от ГПК.

С оглед на това, ВОС намира, че обжалваното определение е законосъобразно и като такова следва да се потвърди, а частната жалба да се остави без уважаване.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 261552/08.02.2021г., постановено по гр. дело № 539/2021г. на Варненски районен съд,50СВ., с което производството по делото е прекратено на основание чл. 130 от ГПК.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред ВКС на РБ в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____